Judecătoria Soroca
sediul Florești

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza contravențională privind contestația depusă de LUNGU Alexandr împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 ***** din ***** și a deciziei agentului constatator, în cauza pornită în baza art. 231 alin. (1) din Codul contravențional

Dosar nr. 5r-65/2026
(Număr PIGD: 4-26109893-46-5r-28082026)

Contestație împotriva procesului-verbal. Art. 231 alin. (1) Cod contravențional. Dreptul de a conduce pentru categoria corespunzătoare. Prezumția de nevinovăție. Admiterea contestației și încetarea procesului contravențional.

orașul Florești
21 septembrie 2026

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător Daniela DEVDER
Grefier Igor SOROCEAN

Cu participarea:
Contestatorului Alexandr LUNGU

În lipsa:
Agentului constatator Mihail BULAT

examinând în ședință publică contestația depusă de LUNGU Alexandr împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 ***** din ***** și a deciziei agentului constatator prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 231 alin. (1) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul sumei de 900 lei,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT,

La 16 iunie 2026, ora 21:35, în privința lui LUNGU Alexandr a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 *****. Potrivit actului de constatare, la aceeași dată, ora 21:25, în or. Florești, pe traseul R13 Bălți–Florești–R14, acesta ar fi condus automobilul de model ***** deținând dreptul de a conduce vehicule pentru o categorie necorespunzătoare.

Agentul constatator a încadrat fapta în baza art. 231 alin. (1) din Codul contravențional și, prin decizia inserată în procesul-verbal, i-a aplicat lui LUNGU Alexandr sancțiunea amenzii în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul sumei de 900 lei. Din același act rezultă că sancțiunea a fost aplicată la *****, ora 21:39.

Instanța reține că acuzația contravențională a fost individualizată exclusiv prin prisma art. 231 alin. (1) din Codul contravențional, normă care sancționează conducerea vehiculului deținând dreptul de a conduce vehicule pentru o categorie necorespunzătoare. Prin urmare, obiectul probațiunii nu îl constituie simplul fapt al conducerii automobilului, care nu este în sine contestat, ci existența, la momentul imputat, a dreptului de a conduce pentru categoria corespunzătoare vehiculului condus.

LUNGU Alexandr a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator. Prima contestație a fost formulată la 19 iunie 2026, iar din istoricul actului contravențional rezultă că acesta a fost atacat în judecată la 24 iunie 2026, adică în interiorul termenului legal de 15 zile.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 07 iulie 2026, contestația a fost lăsată fără curs, contestatorului fiindu-i acordat termen pentru prezentarea dovezii

achitării taxei de timbru în cuantum de 200 lei. La 13 iulie 2026, contestatorul a solicitat scutirea de la plata taxei de timbru, invocând situația sa materială și socială.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 20 iulie 2026, cererea de scutire a fost respinsă pentru insuficiența probelor privind imposibilitatea obiectivă de achitare a taxei, iar contestația a fost restituită ca nefiind depusă, cu mențiunea expresă că, potrivit art. 448 alin. (10) din Codul contravențional, restituirea nu exclude posibilitatea depunerii repetate a contestației în condițiile legii.

La 12 august 2026, după recepționarea încheierii de restituire, LUNGU Alexandr a formulat o nouă cerere, solicitând repunerea în termen, scutirea de la plata taxei de timbru și examinarea în fond a contestației. Potrivit scrisorii de expediere a Direcției patrulare Nord a INSP, contestația repetată a fost înregistrată la autoritatea constatatoare cu nr. 1293 la 18 august 2026 și ulterior transmisă instanței.

În susținerea cererii de repunere în termen și a cererii de scutire, contestatorul a prezentat acte suplimentare referitoare la situația sa materială și socială, inclusiv certificatul de încadrare în grad accentuat de dizabilitate, informații privind pensia și prestațiile sociale, acte ale structurii teritoriale de asistență socială, extras de cont bancar, acte privind componența familiei și alte înscrisuri.

Prin încheiere protocolară pronunțată în ședința de judecată, instanța a admis cererea de repunere în termen și cererea de scutire de la plata taxei de timbru, apreciind că prima contestație fusese exercitată în termen, iar redepunerea a urmat într-un interval rezonabil după comunicarea încheierii de restituire, fiind totodată prezentat un material probator suplimentar suficient pentru evaluarea concretă a situației materiale a contestatorului.

POZIȚIA PARTICIPANȚILOR LA PROCES

Prin contestația depusă și prin explicațiile formulate în susținerea acesteia, contestatorul LUNGU Alexandr a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, precum și încetarea procesului contravențional. În esență, acesta a susținut că deține dreptul de a conduce vehicule din c**********încă din anul ***** și că lipsa acestei categorii de pe permisul de conducere emis la***** nu reflecta situația juridică reală existentă în evidențele autorității competente.

Contestatorul a invocat că permisul de conducere eliberat ulterior de Agenția Servicii Publice la ***** cuprinde categoriile *****, ***** *****, iar rubrica destinată datei obținerii categoriilor indică pentru ***** și *****data de **********, respectiv pentru ***** data de *****. În opinia sa, această mențiune confirmă că dreptul de a conduce c**********exista anterior datei de *****, iar sancționarea pentru o categorie pretins necorespunzătoare este neîntemeiată.

Totodată, contestatorul a făcut trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 1452 din 24 decembrie 2007 și la Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022, susținând, în esență, că reglementarea categoriilor de permis stabilește o legătură juridică între categoria ***** c**********și că, în aceste condiții, deținerea **********putea fi

tratată de agentul constatator ca fiind lipsită de relevanță pentru dreptul său de a conduce automobilul din c**********

PROBELE ȘI ÎNSCRISURILE ANEXATE LA MATERIALELE CAUZEI

Instanța reține că soluționarea contestației nu poate fi întemeiată exclusiv pe mențiunile procesului-verbal cu privire la contravenție, ci presupune aprecierea în ansamblu a tuturor înscrisurilor remise de autoritatea constatatoare și prezentate de contestator. În cadrul cercetării judecătorești au fost examinate, în special, următoarele materiale:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 ***** din ***** și decizia agentului constatator inserată în acesta (f.d.2);
- contestația inițială formulată de LUNGU Alexandr, precum și actele aferente transmiterii acesteia instanței (f.d.33-35);
- încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 20 iulie 2026 privind restituirea contestației ca nefiind depusă (f.d.31-32);
- cererea repetată din 12 august 2026 privind repunerea în termen, scutirea de la plata taxei de timbru și examinarea în fond a contestației (f.d.12-14);
- permisul de conducere emis de Agenția Servicii Publice la********** valabil până la 31 ianuarie 2035, pe care sunt indicate categoriile ***** (f.d.37);
- permisul de conducere emis de Agenția Servicii Publice la *****, pe care sunt înscrise categoriile *****, ***** *****, iar la rubrica privind data obținerii sunt indicate ********** pentru ***** și *****și ***** pentru ***** (f.d.9);
- certificatul de încadrare în grad accentuat de dizabilitate și înscrisurile eliberate de instituțiile de protecție socială (f.d.10);
- informația privind pensia/prestațiile sociale, extrasele de cont bancar și actele referitoare la situația familială și materială a contestatorului (f.d.15-22, 24-26);
- actele de identitate și actele privind domiciliul contestatorului (f.d.11;f.d.27;28-29);
- Hotărârea Guvernului nr. 181/2022 și extrasele normative anexate de contestator privind procedura de obținere a dreptului de a conduce vehicule și categoriile permisului de conducere (f.d.38-42).

În aprecierea acestor înscrisuri, instanța va avea în vedere nu doar existența formală a fiecărui document, ci relevanța sa pentru întrebarea juridică determinantă: dacă, la data de *****, contestatorul deținea sau nu dreptul de a conduce vehicule din categoria corespunzătoare automobilului condus.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

Articolul 231 alin. (1) din Codul contravențional *sancționează conducerea vehiculului deținând dreptul de a conduce vehicule pentru o categorie necorespunzătoare, cu amendă de la 18 la 30 de unități convenționale. Alin. (2) reglementează distinct ipoteza conducerii fără deținerea dreptului de a conduce vehicule. Această diferențiere normativă este esențială pentru delimitarea obiectului acuzației în prezenta cauză.*

Articolul 375 din Codul contravențional *consacră prezumția de nevinovăție: persoana se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția nu este dovedită în modul prevăzut de lege; nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția; concluziile privind vinovăția nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar dubiile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.*

Articolul 381 din Codul contravențional *garantează dreptul la un proces echitabil și impune autorității competente obligația de a cerceta cauza complet și obiectiv, inclusiv de a stabili atât circumstanțele care susțin acuzația, cât și pe cele care dezvinovățesc persoana.*

Articolul 425 din Codul contravențional *reglementează probele și aprecierea acestora. Procesul-verbal este un mijloc de probă, însă nu are o valoare prestabilită și trebuie analizat în ansamblu și în interconexiune cu celelalte mijloace de probă administrate.*

Articolul 448 alin. (1) din Codul contravențional *stabileşte termenul de 15 zile pentru contestarea deciziei agentului constatator. Art. 448 alin. (2) permite repunerea în termen atunci când omisiunea este determinată de motive întemeiate, iar alin. (8)-(10) reglementează taxa de timbru, înlăturarea neajunsului privind dovada achitării acesteia și posibilitatea depunerii repetate a contestației după restituire.*

Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024 *a declarat neconstituțională interdicția absolută a scutirii, amânării sau eșalonării taxei de timbru și a stabilit, până la intervenția legislativă, că instanța poate decide asupra scutirii în funcție de situația materială a persoanei și de probele prezentate, inclusiv în cazul contestațiilor împotriva deciziilor agenților constatatori.*

Articolul 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional *prevede încetarea procesului contravențional dacă nu există faptul contravenției. Potrivit art. 461, atunci când, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul dintre temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445, instanța încetează procesul contravențional.*

Articolul 458 alin. (1) din Codul contravențional *obligă instanța să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei și orice alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

Articolul 462 din Codul contravențional *impune ca hotărârea judecătorească să fie legală, întemeiată și motivată și să cuprindă circumstanțele constatate, probele pe*

care se întemeiază concluziile instanței, motivele de respingere a probelor și normele juridice aplicabile.

În materia dreptului de a conduce, pct. 43 din Regulamentul privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2022, reglementează expres condițiile de echivalență între categorii și subcategorii. Potrivit subpct. 1), permisul de conducere valabil pentru o categorie conferă dreptul de a conduce și vehicule din subcategoria pe care aceasta o include, cu înscrierea acesteia în permis, iar potrivit subpct. 2), dreptul de a conduce autovehicule din subcategoriile/categoriile ***** poate fi obținut numai în cazul în care persoana deține dreptul de a conduce vehicule din c**********

Din interpretarea literală și sistematică a pct. 43 rezultă că legiuitorul distinge între, pe de o parte, echivalența unei categorii cu subcategoria pe care aceasta o include și, pe de altă parte, condițiile prealabile necesare pentru obținerea unei categorii superioare. Astfel, norma nu consacră o regulă potrivit căreia simpla deținere a ***** ar face, în mod automat, permisul valabil și pentru c*****; ea stabilește însă că dobândirea dreptului pentru *****, în regimul instituit de acest Regulament, este condiționată de existența dreptului pentru c**********

Instanța observă că aceeași tehnică normativă era utilizată și de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1452/2007, invocat și anexat de contestator: pct. 7 lit. a) prevedea valabilitatea unei categorii pentru subcategoria pe care aceasta o include, iar pct. 7 lit. b) stabilea că permisul pentru ***** se eliberează numai conducătorilor auto deja autorizați să conducă vehicule din c********** Deși Hotărârea Guvernului nr. 1452/2007 este abrogată și nu constituie norma materială aplicabilă faptei din *****, examinarea acesteia este pertinentă pentru a răspunde argumentului expres formulat de contestator și pentru a constata că nici această reglementare nu instituia o echivalență *****_*****

REPERE JURISPRUDENȚIALE RELEVANTE

În cauza Ziliberberg c. Republicii Moldova, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că procedurile contravenționale pot intra sub incidența noțiunii autonome de „acuzație în materie penală” în sensul art. 6 din Convenție. Rezultă că garanțiile procesului echitabil și ale prezumției de nevinovăție trebuie aplicate în mod efectiv și în materia contravențională.

În cauza Telfner c. Austriei, hotărârea din 20 martie 2001, Curtea Europeană a subliniat că sarcina probei revine acuzării, iar orice îndoială trebuie să profite acuzatului. Instanța nu poate transforma lipsa unei explicații oferite de persoană într-un substitut pentru dovada pe care autoritatea avea obligația să o administreze.

În cauza Salabiaku c. Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, Curtea Europeană a admis existența unor prezumții de fapt sau de drept numai în limite rezonabile și cu respectarea dreptului la apărare. Din această perspectivă, forța probantă a unui proces-

verbal contravențional nu poate fi transformată într-o prezumție absolută și irefragabilă de vinovăție.

În cauza Anghel c. României, hotărârea din 4 octombrie 2007, Curtea Europeană a reiterat necesitatea protejării efective a prezumției de nevinovăție în procedurile contravenționale cu caracter punitiv și obligația instanței de a examina în mod real probele și apărările persoanei sancționate.

În jurisprudența națională este relevantă și distincția dintre documentul material și existența juridică a dreptului de conducere. În dosarul nr. 2ra-585/24, Curtea Supremă de Justiție, prin încheierea din 2 decembrie 2025 privind inadmisibilitatea recursului, a redat raționamentul instanței de apel potrivit căruia necorespunderea formei unui permis de conducere nu echivalează, prin ea însăși, cu lipsa dreptului de a conduce. Deși situația juridică din acea cauză nu este identică prezentei spețe, principiul distincției dintre suportul documentar și existența efectivă a dreptului este pertinent pentru evaluarea probelor.

În plus, practica instanțelor naționale în materie contravențională este constant orientată spre ideea că procesul-verbal trebuie coroborat cu celelalte mijloace de probă, iar menținerea unei sancțiuni nu poate fi fundamentată pe simpla reproducere a constatării agentului atunci când materialul dosarului conține elemente oficiale care o contrazic ori generează un dubiu obiectiv asupra unui element constitutiv al faptei.

MOTIVAREA INSTANȚEI

Audiind explicațiile formulate în susținerea contestației, cercetând nemijlocit înscrisurile anexate la dosar și raportând circumstanțele stabilite la cadrul normativ și jurisprudențial incident, instanța ajunge la concluzia că contestația este întemeiată și urmează a fi admisă, pentru considerentele expuse în continuare.

Cu privire la repunerea în termen și accesul efectiv la examinarea pe fond

Instanța constată, cu titlu preliminar, că LUNGU Alexandr și-a manifestat în interiorul termenului legal voința neechivocă de a supune controlului judecătoresc actul de sancționare. Prima contestație a fost formulată la 19 iunie 2026, respectiv la numai trei zile după întocmirea procesului-verbal, iar actul contravențional consemnează atacarea în judecată la 24 iunie 2026.

Prin urmare, situația nu poate fi asimilată pasivității unei persoane care a lăsat să expire termenul de contestare și încearcă ulterior să reactiveze o cale de atac neexercitată. Examinarea pe fond a fost împiedicată inițial de neprezentarea dovezii achitării taxei de timbru, iar art. 448 alin. (10) din Codul contravențional prevede în mod expres că restituirea contestației nu exclude posibilitatea depunerii repetate a acesteia.

După comunicarea încheierii de restituire, contestatorul a reacționat într-un termen rezonabil, depunând la 12 august 2026 cererea repetată și completând materialul probator privind situația sa financiară. A trata această succesiune procedurală ca pe o pierdere definitivă a dreptului la control judecătoresc ar lipsi de efect util norma privind posibilitatea depunerii repetate și ar constitui un formalism disproporționat.

În materia taxei de timbru, instanța a evaluat în concret situația materială a contestatorului prin prisma Hotărârii Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie

2024. Gradul de dizabilitate nu a fost tratat ca un temei automat de scutire, ci a fost coroborat cu veniturile, prestațiile sociale, extrasele bancare și celelalte înscrisuri prezentate. În urma acestei evaluări, instanța a apreciat că sunt întrunite condițiile pentru scutire.

Cu privire la obiectul juridic al acuzației prevăzute de art. 231 alin. (1) Cod contravențional

Pentru existența contravenției prevăzute de art. 231 alin. (1) era necesar ca acuzarea să demonstreze, cumulativ, faptul conducerii vehiculului și împrejurarea că persoana deținea dreptul de a conduce, însă numai pentru o categorie necorespunzătoare vehiculului condus. Tocmai această a doua componentă constituie elementul litigios al cauzei.

Instanța subliniază că nu examinează o acuzație privind lipsa totală a dreptului de a conduce în sensul art. 231 alin. (2). Încadrarea juridică dată de agentul constatator delimitează obiectul judecății, iar instanța nu poate substitui din oficiu o acuzație distinctă și mai gravă ori să mențină sancțiunea în baza unei ipoteze factuale care nu a fost individualizată în actul de constatare.

Cu privire la conținutul dreptului de a conduce la data de 16 iunie 2026

În sprijinul acuzației se află, în principal, procesul-verbal și permisul de conducere emis de Agenția Servicii Publice la********** pe care sunt indicate categoriile *****. Această probă explică raționamentul inițial al agentului constatator la momentul verificării în trafic.

Ulterior însă, la dosar a fost prezentat un alt permis de conducere, emis de aceeași Agenție Servicii Publice la *****. Acest document nu se limitează la afișarea categoriilor *****, ***** *****, ci consemnează, în rubrica destinată datei obținerii fiecărei categorii, data de ********** pentru ***** și *****și data de ***** pentru *****.

Instanța acordă relevanță probatorie determinantă distincției dintre data emiterii documentului și data obținerii categoriei. Data de ***** este data eliberării noului suport material, în timp ce ***** ***** este indicată de autoritatea competentă ca dată istorică a dobândirii categoriei ***** Prin urmare, documentul ulterior nu este tratat ca producând retroactiv un drept nou, ci ca înscris oficial care certifică o stare juridică anterioară.

Dacă dreptul pentru c**********ar fi fost dobândit pentru prima dată abia după întocmirea procesului-verbal din *****, ar fi trebuit să existe o probă oficială privind examinarea, redobândirea, restabilirea ori acordarea dreptului la o dată ulterioară. Un asemenea act nu a fost prezentat. Dimpotrivă, înscrisul oficial emis de ASP indică expres anul *****.

Cu privire la neconcordanța dintre documentele emise de aceeași autoritate

În aceste condiții, materialele cauzei conțin o contradicție obiectivă între două documente oficiale ale aceleiași autorități: permisul din********** care afișează numai categoriile *****, și permisul din *****, care indică ***** și *****și certifică pentru acestea data dobândirii **********.

Instanța nu este chemată să stabilească, în cadrul acestei proceduri, cauza tehnică ori administrativă pentru care pe documentul emis în 2025 nu a fost înscrisă c********** Stabilirea unei eventuale erori de documentare a ASP nu constituie obiectul

procesului contravențional. Ceea ce instanța trebuie să stabilească este dacă acuzarea a demonstrat că, la *****, contestatorul deținea numai un drept pentru o categorie necorespunzătoare.

Odată apărută această neconcordanță, verificarea unui extras istoric din Registrul de stat al conducătorilor de vehicule ori solicitarea unei informații oficiale de la ASP privind statutul categoriei *****la data faptei reprezenta mijlocul probator apt să clarifice decisiv situația. Materialele transmise instanței nu conțin o asemenea informație și nu indică existența unei suspendări, retrageri, anulări ori redobândiri a categoriei *****

Cu privire la sarcina probei și prezumția de nevinovăție

În lipsa unei clarificări oficiale din registrul de stat, instanța nu poate transfera asupra contestatorului obligația de a explica de ce două documente emise de aceeași autoritate conțin mențiuni diferite. O asemenea abordare ar transforma obligația acuzării de a dovedi elementele contravenției într-o obligație a persoanei de a-și demonstra nevinovăția, contrar art. 375 din Codul contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție nu este lipsit de valoare probatorie, însă nu beneficiază de o forță absolută. Potrivit art. 425 din Codul contravențional, el trebuie evaluat împreună cu toate celelalte probe. În speță, nu poate fi acordată prevalență automată mențiunii rezultând din permisul din 2025 și ignorată mențiunea istorică înscrisă de ASP în documentul ulterior, fără o explicație probatorie aptă să înlăture contradicția.

Aplicarea principiului in dubio pro reo nu înseamnă acceptarea automată a oricărei versiuni a contestatorului. Ea presupune că, după cercetarea completă a probelor disponibile, orice îndoială obiectivă și imposibil de înlăturat cu privire la un element constitutiv al acuzației trebuie soluționată în favoarea persoanei. În prezenta cauză, dubiul privește exact elementul central al art. 231 alin. (1): conținutul dreptului de a conduce la data faptei.

Acest dubiu nu este unul abstract sau pur ipotetic. El rezultă din înscrisuri oficiale ale statului și din absența unei evidențe istorice care să demonstreze contrariul. În aceste condiții, menținerea sancțiunii ar presupune fundamentarea vinovăției pe o presupunere defavorabilă persoanei, ceea ce legea interzice în mod expres.

Cu privire la argumentul referitor la categoria C

Instanța a examinat distinct argumentul contestatorului potrivit căruia deținerea ***** ar atrage, în mod automat, valabilitatea și pentru c********** Acest argument nu poate fi primit în formularea sa absolută. Pct. 43 subpct. 1) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2022 consacră valabilitatea unei categorii pentru subcategoria pe care aceasta o include, iar subpct. 2) stabilește că dreptul de a conduce vehicule din ***** poate fi obținut numai dacă persoana deține dreptul pentru c********** Din această construcție normativă nu rezultă că categoria C se substituie categoriei *****ori că existența ***** ar produce, prin ea însăși, un drept autonom de a conduce vehicule din c**********

Aceeași concluzie rezultă și din reglementarea anterioară invocată de contestator. Pct. 7 lit. a) și b) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1452/2007 delimita, pe de o parte, valabilitatea unei categorii pentru subcategoria inclusă și, pe de

altă parte, condiția ca dreptul pentru ***** să fie eliberat persoanelor deja autorizate pentru c********** Prin urmare, nici actul normativ anterior nu permite concluzia că simpla mențiune «C» pe permis ar fi echivalentă, de drept, cu mențiunea «B».

Totuși, faptul că această teză juridică nu poate fi acceptată în sensul unei echivalențe automate nu conduce la respingerea contestației. În prezenta cauză, apărarea contestatorului nu se sprijină exclusiv pe existența *****. Elementul probator determinant îl constituie permisul eliberat de Agenția Servicii Publice la *****, în care autoritatea competentă a înscris distinct c**********și, mai ales, a consemnat pentru aceasta data de dobândire **********.

Această mențiune oficială schimbă natura problemei juridice. Instanța nu este chemată să deducă existența categoriei *****din categoria ***** nici să creeze, pe cale de interpretare, o echivalență pe care textul normativ nu o prevede. Instanța este chemată să aprecieze efectul probator al unui înscris oficial emis de autoritatea care gestionează evidența drepturilor de conducere și care atestă expres că dreptul pentru c**********a fost dobândit la ***** *****, adică cu mult anterior datei pretinsei contravenții.

În acest context, trimiterea contestatorului la Hotărârile Guvernului nr. 1452/2007 și nr. 181/2022 are o valoare secundară, de ordin contextual: aceste acte confirmă că, în arhitectura normativă a categoriilor de permis, c**********și categoria *****sunt juridic indiferente una față de cealaltă, iar dobândirea ***** este reglementată în legătură cu existența dreptului pentru c********** Ele nu constituie însă temeiul principal al soluției. Temeiul principal îl reprezintă înscrisul oficial al ASP privind data istorică a dobândirii categoriei *****și lipsa oricărei probe din care să rezulte că, la *****, acest drept fusese anulat, retras, suspendat ori pierdut.

Prin urmare, chiar în ipoteza unei interpretări restrictive, potrivit căreia categoria *****conferă automat dreptul de a conduce vehicule din c********** acuzația formulată în baza art. 231 alin. (1) din Codul contravențional rămâne nedovedită, deoarece materialele cauzei conțin un act oficial care atestă existența categoriei *****din anul *****, iar autoritatea constatatoare nu a administrat o probă aptă să înlăture această constatare.

Concluzia instanței asupra fondului contestației

Coroborând toate materialele cercetate, instanța constată că acuzarea nu a demonstrat, printr-un ansamblu probator suficient, coerent și lipsit de contradicții, că la ***** LUNGU Alexandr deținea dreptul de a conduce numai pentru o categorie necorespunzătoare automobilului *****.

Documentul eliberat de ASP la ***** are relevanță directă nu pentru că ar crea retroactiv c********** ci pentru că indică în mod expres ********** ca dată a dobândirii acesteia. În lipsa unui extras oficial contrar ori a unei informații care să ateste că dreptul nu era valabil la *****, această mențiune nu poate fi ignorată.

În consecință, faptul contravențional concret imputat prin procesul-verbal seria/nr. MAI07 ***** nu a fost dovedit în condițiile cerute pentru angajarea răspunderii contravenționale. Sunt astfel incidente prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, iar potrivit art. 461 procesul contravențional urmează a fi încetat.

Pentru aceste motive, instanța apreciază că anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional reprezintă soluția compatibilă cu prezumția de nevinovăție, cu regulile privind sarcina și aprecierea probelor și cu obligația instanței de a pronunța o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În baza celor expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 375, art. 381, art. 425, art. 441 alin. (1) lit. a), art. 448, art. 458, art. 460, art. 461, art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația depusă de LUNGU Alexandr împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 ***** din ***** și a deciziei agentului constatator emise în baza art. 231 alin. (1) din Codul contravențional.

Se anulează decizia agentului constatator prin care LUNGU Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 231 alin. (1) din Codul contravențional și i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale, echivalentul sumei de 900 (nouă sute) lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui LUNGU Alexandr în baza art. 231 alin. (1) din Codul contravențional, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a), în coroborare cu art. 461 din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției imputate.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Judecătorul
Judecătoriei Soroca, sediul Florești

Daniela DEVDER